

HAKKAPELIITTA

Hakkapeliitta-tapahtuma järjestettiin 3.-4.8. Tammelassa, jo 41. kerran. Tapahtuma toimii aikakoneen lailla, joka heittää vierailijansa suoraan 1600-luvulle. Korvissa kopisevat kaviot, ohi marssivat sotilaat ja torilla taotaan rautaa ja punotaan köyttä.

Parkkipaikka oli tupaten täysi saapuessamme. Lipun myynti suoritettiin ennen parkkipaikalle saapumista. Alueen reunamilla oli melko rauhallista ja pysähdyimme pohdiskelemaan, mistä suunnasta aloitamme. Nurkan takaa ilmestyi yllättäen joukko Hakkapeliittasotilaita. He olivat tulossa väenotosta, joka suoritetaan perinteen mukaan tapahtuman alkajaisiksi. Tätä emme ehtineet näkemään, harmillista!

Kulkiessamme eteenpäin, törmäsimme aivan yhtäkkiä valtavaan kuhinaan ja iloiseen puheensorinaan. Joka suunnassa oli kauniisti viimeistelyjä kojuja, joissa myytiin upeita käsitöitä ja herkkuja. Myynnissä oli aivan kaikkea, laidasta laitaan. Etenimme koju kerrallaan, tuijotellen ja ihastellen jokaista upeaa luomusta. Aikaa kului ja olimme nähneet vasta murto-osan kojuista, kun päätimme hetkeksi irtautua upeiden käsitöiden otteesta ja lähdimme sivummalle katselemaan, mitä muualla tapahtuu.

Puiston kätköistä löytyi aitaus, jonka sisään oli rakenneltu pienempi aitaus ankoille sekä lampaille. Lapset rakentelivat käpylehmiä ja piirsivät hiilipiirrustuksia. Janon yllättäessä tarjolla oli mehua ja pullaa pienessä myyntikojuissa. Jäimme hetkeksi rapsuttelemaan lampaita, mutta huomiomme kiinnittyi nopeasti vierestä kuuluviin kuulutuksiin. Lähistöllä oli meneillään näytös, jossa sotilaat ratsastivat kuuluttajan kertoessa tarinaa Hakkapeliittojen ratsuväen etenemisestä Pommerissa ja Saksissa 1630. Kuvasimme ja tuijotimme haltioituneina esitystä. Näytöksen lopuksi hevosia pääsi tervehtimään.

Näytöksen jälkeen palasimme kiertelemään kojuja. Kaikki kojujen tuotteet olivat vanhan perinteen mukaan tehtyjä ja kojuilla pääsi tutustumaan erilaisiin työnäytöksiin, kuten saippuan keittoon, köyden sidontaan, kehräämiseen ja taontaan. Siellä täällä torikadun laitamilla oli soittajia ja laulajia, joiden äänet värjivät tapahtuman tunnelmaa entisestään.

Väkijoukon seasta alkoi kuulua lähestyvää musiikkia ja meidät ohitti kuninkaan kulkue, Kuningas Kustaa II vaimonsa ja hoviväkensä kera. Joukon viimeisenä kulkeva narri soitti torvea ja ilmoitti kuuluvalla äänellä kulkueen lähestymisestä. Samainen narri kierteli myöhemmin kojujen seassa huudellen tarjouksista ja ohjelmasta tapahtumavälille.

Nähtävää oli niin paljon, että aika loppui täysin kesken. Huomion veivät erityisesti tarkat ja yksityiskohdat. Jokainen osa-alue oli viimeistely ja suunniteltu tarkoin. Roskapönttöjä myöten kaikki on yhdessä linjassa tapahtuman teeman kanssa. Tapahtuma on kaksipäiväinen ja ohjelmaa on tarjolla koko päivän molempina päivinä. Ohjelmassa on aiemmin mainitun lisäksi näytelmiä, luentoja, tansseja, pitopöytiä, historiaa ja paljon muuta. Ehdimme nähdä tästä vain murto-osan yhden päivän aikana.

Tapahtuman esittelytekstissä on maininta ”Hakkapeliittatapahtumassa parasta on tunnelma, jota on mahdoton sanoa kuvailuilla. Se pitää jokaisen itse kokea, joten – nähdään tapahtumassa!”. Tämä tiivistää tapahtuman luonteen erittäin hyvin.